

* Brän-dalen

brändal m. I best. a

(ortn.)

Brändalen, gårdar.

[Se äv. Brändalen]

Landsm. Upps. 636 a

L. Levander, 1921. ÅP F ELBO sn

Näs o. Malungs ty Län.
Kopp. län.